

[Mr. R. Vasudeva Peduval.]

വിടെ ഒരു കാളനി സ്ഥാപിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതാണ്. പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിന് ഇപ്പോൾ സചിവോത്തമപുരം, പാകോട്ട്, നരിക്കുളം, വെളിയത്തുനാട്, ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാളനികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമെ രാജാക്കമംഗലത്തു ഹെക്കർ, ദ. സെൻറം ദർശനംകോപ്പിൽ സെൻറം, കൃഷ്ണൻപത്തൂർ ഹെക്കർ, നസെൻറം, പുറക്കാട്ട് ൫൦ ഏക്കറും, വെളിയത്തു ൫൦ ഏക്കറും ഭൂമികൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാനും പുറമെ ഇവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു നിശാപാഠശാലകളും കുടിപ്പള്ളിക്കുടങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു. കൂടാതെ കുടിൽവ്യവസായം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവശസമുദായങ്ങളിൽനിന്നും മൂന്നു കുട്ടികളെ ഫാൻഡ് മെയിഡ് പേപ്പർ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനത്തിനായി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടു കാളനിയുടെ ഭാവി ഏറ്റവും ശുഭകരമാണെന്നു എനിക്കു പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയും.

MR. N. NARAYANA KURUP: സർ, ഗവണ്മെൻറു ഭാഗത്തുനിന്നും ലഭിച്ചതായ മരുപടി തൃപ്പൂക്കരമല്ലാതെയാണു കാണുന്നത്. വേമ്പനാട്ടു കായലിൽ ൫൦ ഏക്കർ സ്ഥലം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഈ സമാധാനം കൊണ്ടു തൃപ്പൂക്കടാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. വിട്ടുകൊടുത്ത സ്ഥലം താഴ്ന്നുയച്ചു പെള്ളിക്കൊടുക്കണം. അവിടെ കൃഷിചെയ്യാൻപോലും സാധ്യമല്ല സാധുക്കൾ അതു നികത്തി താമസിക്കണമെങ്കിൽ സെൻററു കറഞ്ഞത് ഇതുപതു രൂപം വേണം. അതിനിവർക്കു പണമില്ല. വല്ലവരുടെയും നിലങ്ങളിൽനിന്നും കുട്ടു മോഷണം ചെയ്തെടുത്തു നികത്താമെന്നു വെച്ചാൽ അടികൊണ്ടു പുറം ചൊളിത്തുപോകും. ദേവസ്വം സ്ഥലമാണെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു വിചാരിച്ചാൽ കിട്ടും. ആസ്ഥലം വിട്ടുകൊടുത്തു കാളനിയുണ്ടാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദയാദൃഷ്ടി പതിയണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഉപാക്ഷേപം പ്രസ്തുതമെന്നില്ല.

The question that Government be granted a sum of Rs. 62,238 under Demand XXIII—Uplift of Backward Communities, was put and carried.

The motion was passed and the grant was made.

DEMAND—XXIV - MEDICAL.

DR. S. JOHN: I move for a grant of Rs. 13,05,995 under Demand XXIV—Medical.

MR. PULIYODUR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I move for the reduction of Re. 1 from the allotment of Rs. 2,200 for travelling allowance.

PRESIDENT : Order, order. I am suggesting for the consideration of this honourable House, that after the members take up some motion on the deduction of the total grant, and when about half a dozen or so of them have spoken, having regard to the exigencies of the time, we may get through the Medical and Public Health Departments. I am perfectly prepared, if honourable members see no objection, to give half an hour or even 40 minutes to Allopathy, 20 minutes to Ayurveda, etc. We might start with Mr. Narayana Pillai's motion on the total grant and go ahead. Would that meet the wishes of the House generally?

It was unanimously agreed.

PRESIDENT : Order, order. The cut motion now before us, is to discuss the working of the department. Mr. T. P. Velayudhan Pillai will speak and other honourable members will put forward their points of view.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : സർ, ധർമ്മരാജ്യമെന്നറിയാത്തവർക്കു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ സാമ്പത്തികവും പ്രാഥമികവും ആരോഗ്യവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി ഗവണ്മെൻറ് അനവധി അനുസ്മരണപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം ബോധ്യമുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ ധർമ്മരാജ്യത്തു ഗവണ്മെൻറ് ആസൂത്രികമായി നിന്നും രോഗാതുരർക്ക് വൈദ്യസഹായരൂപേണ നൽകുന്ന ഔഷധങ്ങളുടെ വില വാങ്ങുന്ന പദ്ധതി കൊണ്ട്, രാജ്യത്തിന്റെ യശസ്സിനുതന്നെയും കളങ്കം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നു ബലമായി സംശയിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി. തീർന്നിട്ടുള്ളത്, ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അടുത്ത വർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പദ്ധതിക്കുമേൽത്തു വകുപ്പിലേക്കു—രൂ. ൧,൪൦,൦൦൦ രൂപയും ആയുർവേദത്തിനു—രൂ. ൧,൦൦,൦൦൦ രൂപയും മെഡിക്കൽ വകുപ്പിന്—രൂ. ൧,൨൦,൦൦൦ രൂപയും ഉൾപ്പെടുത്തി കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ അടുത്ത വർഷത്തിൽ ആകെ രൂ. ൩,൬൦,൦൦൦ രൂപാ തിരുവിതാംകൂർ നവോത്ഥാന സമിതിയുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണാർത്ഥം വൈദ്യസഹായത്തിനു നീക്കിവെക്കുന്നതായി ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നും വിശദമാകുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും സാധ്യ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെലവു ചെയ്യുന്നത് ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രജകളുടെ സുഖത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടിയാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കു ഗവണ്മെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും നാമമാത്രമായ ഒരു ധനം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൂടി ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചു വരുന്നത് എന്തിനാണെന്നു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈ പദ്ധതിയുടെ ഗവണ്മെൻറിലേക്ക്—രൂ. ൧൫,൦൦൦ ലക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള മൊത്താദായം—നൂ. ൯,൦൦൦ രൂപ മാത്രമാണ്. ഈ ഇന

[Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai.]

ത്തിൽ മദ്യ-ൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ കേവലം ൨,൩൦൦ രൂപ മാത്രമാണ്. ഇപ്രകാരം ഏറ്റവും നാമമാത്രമായ ആദായം മാത്രമേ കിട്ടുന്നുള്ളൂ എന്ന സംഗതിതന്നെ ഈ പദ്ധതി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണമാണ്. ഇതിന്നു പുറമേ ഈ പദ്ധതിയുടെ പ്രായോഗികമായ വശം നോക്കുമ്പോൾ അധികാരികളിൽ ചിലരുടെ കനയം നിമിത്തം പല വിധത്തിലുള്ള അനാശാസ്യസഭവർഷങ്ങൾക്കു പൊതുജനങ്ങൾക്കു കഷ്ടപ്പാടിനും ഇതു സൗകര്യം നൽകുന്നുണ്ട്. പ്രതിമാസം ൨൦ രൂപായിൽ കൂടുതൽ ആദായമുള്ളവരാണ് ഔഷധവില ആശുപത്രികളിൽ കൊടുക്കണമെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ നിയമത്തെ മനുഷ്യവുമായും അല്ലാത്തവിയത്തിലും ജനസാമാന്യം ധാരാളം ലംഘിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പല ആശുപത്രികളിലേയും ഭരണാധികാരികൾ നിർബന്ധിതവ്യവസ്ഥയെ ലംഘിച്ചു ഔഷധവില കൊടുക്കാതെ കഴിക്കുന്നതിനു രോഗികൾക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങളും നൽകുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം ആശാസ്യമായ രീതിയിലല്ല നടക്കുന്നത്. അങ്ങനെയായി ഇപ്രകാരം ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ചെല്ലേണ്ട ആദായത്തെ ന്യായരഹിതമായി അപഹരിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു ആശുപത്രിയിലേ ചാർജ്ജ് വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ആ ആശുപത്രിയിലേ കുപ്പികൾ ലേലം ചെയ്തു പണത്തെ, കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അപഹരിച്ചതായി ഒരു കേസു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കേവലം നാമമാത്രമായ സംഖ്യ അപഹരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഇക്കാര്യത്തിലും അനാശാസ്യമായ സംഭവങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗമില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. ഔഷധം വാങ്ങുന്ന രോഗികൾ പ്രതിമാസം ൨൦ രൂപായിൽ കൂടുതൽ വരുവുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡം എന്താണ്? ആ രോഗിയുടെ പ്രസ്താവനതന്നെ മരുന്നിന്റെ വില കൊടുക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നു വിധിക്കുന്നതിനുള്ള തോതായി സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ ബാല്യത്വത്തിൽനിന്നും ഒഴിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതും, അപൂർവ്വമായ സഭവമെന്ന വിചാരിക്കാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല. ലാഭേച്ഛയുള്ളവർ മനസ്സാക്കിയെ അവസരത്തിന്നും ആവശ്യത്തിന്നും പറായ നിലയിൽ നകരെയൊക്കെ പ്രതിപലിപ്പിക്കുന്നതിനു വലിയ വിസമ്മതം സാധാരണ

പ്രദർശിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കി പ്രസ്താവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ പദ്ധതി ഒരിക്കലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സൽകീർത്തിക്കു അനുയോജ്യമല്ല.

വേറൊരു കാര്യം എനിക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽകൊണ്ടു വരാനുണ്ട്. മ.മ.ഉ.ലെ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഭരണ റിപ്പോർട്ടിലെ ൨൮, ൨൯-ാം വശങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ ചെങ്ങന്നൂർ ഡിസ്പെൻസറിയിൽ ദിവസാപ്രതി ശരാശരി വരുന്ന രോഗികളുടെ എണ്ണം ൩൪൫.൫൧ ആണെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു സാധാരണ സങ്കല്പിക്കാറുള്ള ൧൭ ആശുപത്രികളിൽ ഇതിന്റെ പകുതി പോലും രോഗികൾ പ്രതിദിനം വരുന്നില്ല എന്നു കാണുന്നുണ്ട്. കൊല്ലത്തെ ഭരണാധിപ്താർട്ടു ഗവണ്മെൻറു സഭയും നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ചെങ്ങന്നൂർ ആശുപത്രിയിൽ ദിവസാപ്രതി വരുന്ന രോഗികളുടെ ശരാശരി സംഖ്യ ൩൪൫-ൽ കുറവല്ലെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ആ ആശുപത്രിയിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ഡാക്ടർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അവിടെ ഒരു അസിസ്റ്റൻറുകൂടി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ജോലികളുടെ ഫലപ്രദമായ നിർവ്വഹണത്തന്നെ സ്വാഭാവികമായ പ്രതിബന്ധവും ഫാനിയും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവിടത്തേ ജനങ്ങൾക്കു വളരെ സങ്കടമുണ്ട്. ഈ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭയാദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ കണക്കു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ആശുപത്രിയിൽ ദിവസേന ശരാശരി ൪൫൦-ൽ കൂടുതൽ രോഗികൾ വന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ശരാശരി ൩൪൫ രോഗികൾ വരുന്നതായി കണക്കാക്കുക. ഓരോ രോഗികളേയും പരിശോധിക്കുന്നതിന്നു രണ്ടുമിനിറ്റുചീതം എടുത്താൽ തന്നെയും ൧൧ 1/2 മണിക്കൂർ വേണ്ടിവരും. ഒരു ഡാക്ടറേക്കൊണ്ട്, ഇതു എത്രകണ്ടു സാധിതപ്രായമാകും. ഗവണ്മെൻറ് ഭയവായി ഏറ്റവും വേഗത്തിൽ അവിടെ ഒരു അസിസ്റ്റൻറിനെക്കൂടി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും ചെങ്ങന്നൂരിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ വകയായി ധാരാളം പണം ചെലവു ചെയ്തു വളരെ ഭംഗിയായും, വിശാലമായും, എല്ലാ സാമഗ്രികളോടുകൂടിയും സമീപവാത്തമഷ്ട്യബ്ബുപുത്തം മെമ്മോറിയൽ മെറ്റർണിറ്ററി വാർഡ് പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. നൂതനമായി ഗവണ്മെൻറുവിശാലമായ ആശുപത്രികളിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അപസരത്തിൽ ഒരു അസിസ്റ്റൻറുകൂടി ചെങ്ങന്നൂർ ആശുപത്രിയിൽ വേണമെന്നുള്ള സാഗതി ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭയാദൃഷ്ടി പതിയണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്.

[Mr. Puliyoor T. P. Velayudan Pillai]

ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നിവർത്തിയുള്ള പക്ഷം കൂടുതലായി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന അസിസ്റ്റൻറ് ഒരു ലേഡി ഡാക്ടറായിരുന്നാൽ മെറ്റർണിറ്റി വാർഡുകൊണ്ടുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ പ്രയോജനം അവിടുത്തെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും അനുഭവയോഗ്യമാക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ സഹായകരമായിരിക്കുന്നതാണെന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether honourable members may speak on this motion?

PRESIDENT: The idea is that, on account of the exigencies of time, I have adopted a method, with the consent of the House, which used to be the former method. In other words, on a token grant, a member could speak on any subject and the answer would be given comprehensively. Therefore, if honourable members want to speak on matters not relating to Chengannur District Dispensary, they may certainly do so.

✓ MR. M. L. JANARDANAN PILLAI: Sir, in connection with the budget of the Medical Department I have had on more than one occasion the privilege of bringing to the notice of the House and Government, the various measures that were necessary for improving the working of the Medical Department. I heard in reply to those representations, that Government had under contemplation a comprehensive scheme to improve the Medical Department. One of these schemes is the appointment of District Medical Officers over particular groups of hospitals so that they may be controlled and inspected satisfactorily by the District Medical Officers. As such a system has already been introduced by Government, I take this opportunity to express my thanks to Government.

Two important facts have been largely responsible for contributing to the efficient working of the Medical Department during the last two years. One is the Shashtiyabdapurti of Sachivottama Sir C. P. Ramaswami Aiyar. This is mainly responsible for bringing into existence several excellent hospital buildings fully equipped, throughout the length and breadth of this country. Sir, in your various speeches you were exhorting the public to come forward in large numbers and make contributions for supplementing the efforts of Government towards improving the Medical Department. The result is that today throughout the State, we have a network of very fine hospitals with better accommodation and all amenities necessary for medical treatment. I can also say, Sir, that the Europeans of Alleppey town have come forward with commendable enthusiasm to contribute every day 24 bottles of milk, a good number of eggs and also kani to all the poor inpatients of the hospital. Sir, that scheme was set on foot as a result of the advice given by you. I am also glad to say that the leading Indian citizens are now concerting measures for creating a fund for

providing the necessary where withal, so that, whatever is deficient in the hospital could be made good by public help. The contributions of the public along with the small allotments sanctioned by Government would go a great way to improve the situation. I trust that, in due course there will be private charities coming forward from all over the state to supplement the efforts of Government.

At the same time I have to point out that throughout the State there is shortage in equipment in the various hospitals and therefore considerable inconvenience is caused to the public. I beg to submit that buildings and equipment in the rural parts of the State are certainly far from satisfactory. They were constructed about 25 years ago and the arrangements made above are not of the modern type. In view of the increase of population and in view of the modern methods of treatment now in vogue a considerable change has to be made. It is a fact that the Government are making year after year increased contributions to the department which is a good sign of the attention bestowed by Government. I am very thankful to them in that respect. At the same time, I am also thankful that very efficient medical men have now been put in charge of the Government institutions so that the rush we were experiencing in former days, of the rush of inpatients for treatment in the hospitals of the adjoining States, has now stopped. Over and above this, there is a very efficient General Hospital run in Trivandrum and manned by experts. I also understand that the Surgeon-General is often going round the various places and finding out by surprise visits whether the doctors are properly doing their work and scrutinising their case sheets confidentially. But all these are not sufficient to meet the needs of Travancore is the point that I want to emphasise. Although it was at one time said of this country that this country was overflowing with milk and honey.....

PRESIDENT : I do not know about honey but there is little milk in the country.

MR. M. L. JANARDANAN PILLAI : This country is not having healthy people like the people on the other side of the Ghats. Although hospitals have been increased in different parts of the State, some more amenities have to be provided for, for the convenience of the people in order that these hospitals may be made still more useful and efficient.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. അമ്പലപ്പുഴയിലേ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും വൈദ്യസഹായം വളരെ കുറവായിട്ടാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം ഏഴുതുറകൾ എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുനപ്രയത്നം നീക്കുന്നു എന്ന സ്ഥലത്തു കാളാറമുഖം ഈ മാസം ൧൦-നു യു. ൧ നു-യു. ൧൦-നു ഇടയ്ക്ക് ൯൨ മരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. പുളി-കുന്നിലും ധാരാളമാളുകൾ ഈ രോഗം പിടിപെട്ടു മരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ശരിയായ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയാദ്രഷ്ടി പരിധിയിലെത്താൻ കാണിച്ചാണ് എനിക്കു ഏഴുതുറകൾ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്.

[Mr. N. Narayana Kurup]

നല്ല പൗരബോധമുള്ളവരും സാമാന്യം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരും മായ ജനങ്ങളാണ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. സർജൻജനറലിന്റെയും ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ട്രോട്ടിസി ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആലപ്പുഴക്കു മുന്നമെൽ വടക്ക് ചെട്ടികാട് എന്നൊരു സ്ഥലത്തു കടലോരത്തു വാടകകെട്ടിടത്തിൽ ഒരു ശുപരി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുമ്പു കലവൂർ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതായ ആശുപത്രിയെയാണ് അവിടെ മാറ്റിയിരിക്കുന്നത്. സഞ്ചാര സൗകര്യമില്ലാത്ത ഒരു പ്രദേശമാണത്. ആ ആശുപത്രിയെ തിരിയേ, കൂടുതൽ ജനബാഹുല്യവും സഞ്ചാരസൗകര്യവും ഉള്ള കലവൂരിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാൻ കരുണയുണ്ടാകണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലവും കെട്ടിടവും കൊടുക്കാൻ ആ സ്ഥലത്തുള്ള ജനങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. അപ്പർ അപ്രകാരം സമ്മതിച്ച് അപേക്ഷയും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമതായി എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത് ആലപ്പുഴക്കു മുന്നമെൽ വടക്കായി കായലോരത്തു കൊറ്റൻകുളങ്ങര എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു ശുപരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചാണ്. സ്ഥിരമായി ഒരു ശുപരി സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവിടെ ആഴ്ചയിൽ നാലുദിവസമെങ്കിലും ഒരു Evening Dispensary സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. മുപ്പക്കൽ ആശുപത്രിയിൽനിന്നും ഡാക്ടർക്കും കമ്പൗണ്ടർക്കും ഇവിടെ വരാൻ എളുപ്പമാണ്. ആയതിലേക്കു ആവശ്യമായ കെട്ടിടവും പുറയിടവും നൽകാൻ സ്ഥലവാസികൾ തയ്യാറാണ്. സ്ഥലവും കെട്ടിടവും തയ്യാറാക്കി അപേക്ഷയും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രദേശത്തു ഈ സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും പുനപ്ര മതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പടൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കാളറായുടെ നിവാസാത്മം വേണ്ടത് ഉടൻടി ചെയ്യുകയും, അമ്പലപ്പുഴ വെള്ളക്കെട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഡാക്ടറന്മാരേ തല്ക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും അയച്ച് അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ കാളറായിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഒന്നുകൂടി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, whatever may be the idea of Government in the matter of reorganisation of the District Hospitals in the various District Headquarters of the State, I want to point out that there are other dispensaries in the State the needs of which should not on any account be neglected. I make particular mention of the District Dispensary in Thiruvella which is a very old institution. The very look at that building will show how old it is. The population of Thiruvella is over three and a half lakhs and I do not say that the new

dispensary at Chengannur will not relieve some of the pressure felt in the Dispensary at Tiruvella. Among the other hospitals which are earnestly waiting for a helping hand from Government, I must point out that Thiruvella also should receive some consideration. Therefore in these days when it is very difficult to get Alopactic drugs from outside, greater encouragement should be given to the Ayurvedic dispensaries and Ayurvedic practitioners in Travancore. There are many people in this country ready to give medical help but they have not the necessary funds to carry on that work in an efficient manner. The cases of such people should be taken in hand and whatever help is possible must be done. Poverty shall not be the criterion, but, real efficiency in the matter of treatment.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, இந்த டிபார்ட்மெண்டைக் குறித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது என்னவென்று கேட்டால், இந்த மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டை கவர்மென்று எடுத்து நடத்தக்கூடாது. இந்த அபிபிராயத்தை நான் அடிக்கடி முன்சொன்னதும் உண்டு. அதும் இந்த சபையிலேதான். ஆனால் அதை கவர்மென்று ஆலோசனையில் எடுத்ததாக தெரியவில்லை. எல்லா பரிஷ்கார கவர்மெண்டுகளும் மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டை கவர்மெண்டு டிபார்ட்மெண்டாக நடத்தக்கூடாது. ஒரு பரிஷ்கார இராஜ்யத்திலும், ஒரு பரிஷ்கார கவர்மெண்டிலும் மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டு கவர்மெண்டு டிபார்ட்மெண்டாக இருப்பதாக எனக்குத் தெரியாது. அமெரிக்காவிலோ, இங்கிலாண்டிலோ, பிரான்ஸிலோ, இந்தமாதிரி மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டில்லை. ஆனால் இந்த இடங்களில் ஆசுபத்திரிகளும், வைத்தியர்களும், ஏராளமாக காணலாம். குடி ஜனங்களுடைய உயை ஆசுபத்திரிகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுமக்கள் ஏராளமாகப் போருள் நன்குடையாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவ்விடங்களில் சரியானபடி சிகிச்சையும் நடந்து வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய கவர்மென்று ஆசுபத்திரிகளில் எப்பொழுதும் குறைகளைத் தான் காணமுடியும். எப்போதெதற்கும் சரியானபடி மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை, ஆசுபத்திரிகளில் நோயாளிகளை சரியானபடி பார்ப்பதில்லை. சரியாகப் பொதுமானபடி படுக்கை வசதி (beds) கள் இல்லையென்றும் தெரியும். நாம் ஏராளமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த டிபார்ட்மெண்டைக்காகச் சிலவு செய்கிறோம். ஆனால் ஜனங்களுக்குப் போதிய அளவில் வைத்திய உதவி கிடைப்பதில்லை. அதனால் நான் சொல்லிக்கொள்ளுவது—சுகல மருந்துகளோடு கூடி, எல்லா முறைகளையும் கையாளக்கூடியதாகவும் சால் வைத்தியகருவிகள் (Apparatus) அதாவது X-Ray, Ambulance, முதலிய வசதிகளோடு கூடி (Fully equipped hospital) 4 அல்லது 5 ஸ்தாபனங்கள் நமது இராஜ்யத்தில் பிரதான இடங்களில் ஸ்தாபித்தால் போதுமானதென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் முன்பு கூறியதுபோல் வைத்திய உதவிக்காக நமது கவர்மெண்டு ஏராளமாக பணம் சிலவு செய்கிறது. நம் நாட்டிலுள்ள கிராமங்களில் வைத்தியம் படித்த மாணவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பவுதவி அளித்து அவர்களிடம் 'நீங்கள் இந்த இடங்களில் இருந்து medical profession நடத்துங்கள்' என்று சொல்லி, அவர்களை

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, വയ്ക്കത്തു ഏറിയകാലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയെ ഇപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നത്. എന്നാൽ അതു പറയുന്നതിനുമുമ്പായി, വെച്ചുരിലും തലയോലപ്പുറമ്പിലും കുഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന സംഗതികൾ നിർവ്വഹിച്ചുകാണുന്നതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിനോടു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. വയ്ക്കം താലൂക്കിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തിൽ ൩൪ ൪൩ പ്രസവക്കേസുകളാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഗവണ്മെൻറ് ആശുപത്രിയിലെ മിഡൈപമിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ൧൩൦-ം പബ്ലിക്കുമെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലെ മിഡൈപമിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ൧൮൦-ം മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുകാരുടെയും പബ്ലിക്കുമെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുകാരുടെയും സഹായം കൂടാതെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള പതിച്ചികളുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ൩൧൮൩-ം പ്രസവങ്ങളാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ ൩൧൮൩ പ്രസവക്കേസുകൾ യാതൊരു വിവരവുമില്ലാത്ത ഗ്രാമീണസ്ത്രീകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആണു നടന്നതെന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ ഈ അപകടകരമായ അവസ്ഥയായ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ കണക്കുകൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. അതിൽ ഒരു പകുതിയിലെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പരീക്ഷണാത്മകം കണക്ക് എടുത്തതിൽ വടയാർ പകുതിയിൽ ആകെ ൪൦൦ കേസുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ പ്രസവരോടുകൂടിയുള്ള

മരണം ഉണ്ട്, ശിശുമരണം ഒരു, മാതാക്കന്മാരുടെ സുഖക്കേടും ഒരു, ഒരു വിധം സുഖമായി പ്രസവം നടന്നത് മറ്റു ഇപ്രകാരമാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഇത്രയളവെ ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു താലൂക്കിൽ വൈദ്യ സഹായത്തിന്റെ അഭാവം വളരെയുണ്ട്. ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റുസമ്മേളനത്തിൽ ഞാനും എന്റെ ബഹുമാന്യസ്റ്റേറ്റിൻ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുകയും ആ അവസരത്തിൽ ദിവാൻ പ്രസിഡൻറു അവർകൾ വളരെ അഭിവോദം കാരുണ്യത്തോടും വയ്ക്കത്തേക്ക് ഒരു ലേഡി ഡാക്ടറെ നിയമിക്കാമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എന്തൊരു കാരണത്താലോ, അസൗകര്യം കൊണ്ടോ മറ്റു-ൽ ലേഡി ഡാക്ടർ അവിടെ എത്തിയിട്ടില്ല. ഗവർണ്മെന്റു വയ്ക്കത്തോടു കാണിച്ചു എല്ലാ അനുഭാവത്തേയും കാരുണ്യത്തേയും സംബന്ധിച്ച് നന്ദിപറയുന്നതോടുകൂടി, വയ്ക്കത്തേക്ക് ഒരു ലേഡി ഡാക്ടറെ അയച്ചുതരണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ ഉപരക്ഷപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHI : Sir, I also support the motion. In this connection, I wish to bring to the notice of Government the necessity for opening more dispensaries in the Thodupuzha taluk. We have only one dispensary for the whole taluk to which people from a distance of 20 to 25 miles will have to walk for medical aid. Ever since I came to this House I was bringing this fact to the notice of the Government. But I am sorry to say that no progress has been made in that direction. It is a hilly place and people from a distance of 20 to 25 miles find it difficult to come to the dispensary for getting medicine. Therefore, I request the Government to open one dispensary at least at Arakulam in Thodupuzha taluk.

MR. M. BHASKARAN NAIR : Sir, I wish to call the attention of the Government to the danger that they will have to face if timely action is not taken to control the malaria epidemic in the Neyyattinkara taluk. Some seven years ago we had bitter experience when malaria assumed great dimensions, devastating many families of the Neyyattinkara taluk. I know of several well-to-do families which had succumbed to this evil and several have been blotted out of existence. Government took very prompt and effective measures. Several malaria dispensaries were started. Rice and cloth were distributed among the poor and the destitute.

PRESIDENT : Is not the malaria situation there now on the decline?

MR. S. JOHN : It is on the decline.

MR. M. BHASKARAN NAIR : I am sorry that is not correct. It was on the decline, but for the last three months malaria has begun to raise its head. Some malarial dispensaries are continuing in the Neyyattirkara taluk. But there is not sufficient supply of quinine in those dispensaries. I know the difficulties in getting quinine, and I believe that Government will not spare any pains to get the drug, whatever be the cost.

PRESIDENT : It was with that object that I invited Sir Gordon Jolly, Director-General of Medical Services, Government of India, to see the various localities and realise for himself how we are suffering from want of drugs, medicines, etc.

MR. M. BHASKARAN NAIR : Sir, I have to make a suggestion. In view of the fact that quinine is very difficult to be obtained I would suggest that Ayurvedic Dispensaries may be opened in these panchayats. The Ayurvedic medicine has been proved to be very effective for the treatment of malaria during the last epidemic. In matters like this, prevention is better than cure. The Health Department has been doing some work towards mosquito control. But these activities have to be stiffened.

I may also express upon the necessity of establishing a permanent dispensary at Vizhinjam. It is a thickly populated coastal town of historical importance. In view of its natural position and the part it will have to play as a port especially in view of the coastal transport scheme which is being initiated by the Government, a dispensary is absolutely necessary there. There is a dispensary which is functioning for the last 16 years. More than twenty thousand patients attend the dispensary annually. Now the dispensary is housed in a private building for which rent is being advanced by the public. They have purchased a site and put up a basement for the construction of a building to house the dispensary there by incurring an expenditure of about Rs. 2,000. But they cannot collect sufficient funds to complete the building and so they are prepared to surrender the site along with the basement to the Government. So, I appeal to the Government that they may take possession of the site and complete the building and see that the dispensary is housed there, the necessity of which has been recognised by the Government, and see that it is run on efficient lines. With these remarks I support the motion.

MR. MAKAR PILLAI : സർ, ആശുപത്രികളിൽ ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി സ്ട്രീ ഡാക്ടറന്മാരെ നിയമിച്ചുവരുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുമോദിക്കുന്നു. എല്ലാ ആശുപത്രികളിലും ഡിസ്പെൻസറികളിലും ഓരോ സ്ട്രീ ഡാക്ടറന്മാർ എങ്കിലും ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഈ നിയമനത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരെ നിയമിച്ചുവരുന്നത് ആണറിസർജൻ എന്ന നിലയിൽ ആണെന്നറിയുന്നു. അവർക്ക് ൨൦ രൂപയെ ശമ്പളമുള്ളൂ. ഇത് ഒട്ടും പോരാത്തതാണ്. അതിനാൽ പ്രോ

സാഹജനകമായ ഒരു ശമ്പളം അവർക്കും അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ വളരെ യോഗ്യതയുള്ള ഡാക്ടറും ഡാക്ടറന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും ചുരുക്കം ചില ഡാക്ടറന്മാർ സന്മാഗ്ഗബോധം ഇല്ലാത്തവരായും ഉണ്ട്. സർജൻ. ജനറൽ സർക്യൂട്ടുകാലങ്ങളിൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി അന്വേഷിച്ച് വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I also support this motion. In doing so, I wish to stress upon the necessity for establishing a dispensary at Nooranad. There is a very big hospital at that place which we never wanted. Not only that; we even protested against the establishment of such an institution there; that is the leper hospital. Ever since the establishment of that hospital we have been requesting Government to open a dispensary there, for the benefit of the public. But the Government never granted it. Without much inconvenience or expense on the part of the Government it is very easy to open a dispensary at that place. There are two or three Doctors permanently employed in the leper hospital. There is one Chief Medical Officer, an Assistant Surgeon and two Sub-Assistant Surgeons. Besides them, there will be Doctors coming there to specialize in the treatment of leprosy. In the matter of medicine also that hospital is well supplied. The leper hospital is not open to the public. The only thing that the Government is required to do is to construct a building which may cost only a small amount. If such a building is constructed it is very easy for the Government to open a dispensary and it will be of benefit to the people. The people of that locality are very poor. They cannot afford to go to distant places for medical help. When a local need can be satisfied without much expenditure or inconvenience on the part of the Government, it may be done.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: I support the motion. In doing so I wish to point out the necessity for increasing the number of nurses and midwives in the various hospitals and dispensaries of the State. From the report of the Administration of the Medical Department for 1117, I find that for the 31 medical institutions in the State, there are at present only 44 European sisters, 8 Indian nursing sisters, 77 female nurses, 17 male nurses and 30 sick nurses. This number is hardly sufficient to meet the requirements of these institutions. I find that there are hospitals and dispensaries where there are no European or Indian nursing sisters and I note also that there are institutions where the number of trained nurses employed is absolutely inadequate.

PRESIDENT: I suppose the honourable member is aware of the scheme which has been recently adopted by the Government for the recruitment of nurses.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: Yes, I am aware of that. What I wish to point out is, that all these institutions must be staffed with an adequate number of nurses and midwives.

PRESIDENT: We have got only seven minutes altogether at our disposal. So, honourable members will curtail their remarks.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKEN : സർ, മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ലേഡീ ഡാക്ടറന്മാരെ ഇപ്പോൾ ധാരാളം നിയമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. രണ്ടു ഡാക്ടറന്മാർ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു ഡാക്ടർ ലേഡീ ഡാക്ടറായിരിക്കുന്നത് വളരെ സൗകര്യപ്രദവും പ്രയോജനകരവും ആയിരിക്കും. മേലാലുള്ള പതിയെ നയമനുസരിച്ച് നടത്തുമ്പോൾ ഈ സംഗതികൂടി ആലോചിച്ച് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് ഡിസ്പെൻസറികളിലേയ്ക്കും ഗവണ്മെന്റ് നൽകിവരുന്ന സഹായധനം മരുന്നായിട്ട് കൊടുക്കുന്നപക്ഷം മരുന്നുകൾ ലഭിക്കാൻ വിഷമിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അവർക്ക് വളരെ ലാഭത്തിൽ കൂടുതൽ മരുന്നുകിട്ടാൻ സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് ഡിസ്പെൻസറികളിലേയ്ക്കും ഗ്രാൻറ് പണമായിട്ട് കൊടുത്തിട്ട് അവർ ചില്ലറയായിട്ട് മരുന്നു വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ മരുന്നിന്റെ വില കൂടുതൽ വരുന്നതും ഗവണ്മെന്റ് വലിയ സ്റ്റെയിലിൽ മരുന്നുകൾ വരുത്തുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഈ ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് ഡിസ്പെൻസറികളിലേയ്ക്കും മറ്റും മരുന്നുകൾ കൂടി വരുത്തുന്നപക്ഷം കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കുതന്നെ, അതായത് ഗവണ്മെന്റിന് കിട്ടുന്നവിലയ്ക്കും ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് ഡിസ്പെൻസറികൾക്ക് മരുന്നു കിട്ടുന്നതും, കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കും മരുന്നുകിട്ടുമ്പോൾ കൂടുതൽ മരുന്നുകൾ ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നതിനും അതു പൊതുജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിനും ഇടവരുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഗ്രാൻറ് രൂപം ആയിട്ട് കൊടുക്കുന്നതിന് പകരം മരുന്നായിട്ട് കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : I wish to support one aspect and oppose the other. The point that I wish to support is that Government should not get any money from the people by way of price of medicines.

PRESIDENT : How will the honourable member get over the possibility, let us say of the Dewan, whose name has been mentioned, being entitled to get medicine free? Should there not be some little difference shown?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : My suggestion is that so far as the primary rights are concerned, the fact that one is a Dewan—

PRESIDENT : There are no primary rights. Even President Roosevelt has not laid down anything as primary necessity. The whole question is that there is only a very limited supply of medicine to be distributed to the people. There is the natural tendency on the part

of the people, whether prominent men or officers, trying to get medicine free of charge. That means that there will be so much less of medicine to the ordinary people.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: With regard to President Roosevelt's announcement—we respect him, but I do not take him as the final authority in these matters. He lives in America and he is not accustomed to the habits of this land of charity. A hundred years back, our Maharaja has been pleased to say that the medicine should be administered as a kind of charity and from that day that charity has been flowing throughout Travancore. I do not wish that even a Dewan or any wealthy man should not get this amenity especially because we get only a few thousands of rupees by way of price of the medicine.

Secondly, I want to oppose another idea. I am very sorry to do so. The Government of Travancore have got hospitals conducted by them as it is done in British India. In the case of England and other foreign countries it may be different. Unless the Government maintain these hospitals, it will not be profitable to the people. Whatever be the general view with regard to other matters, Government should continue to have these establishments under their own control and management.

Now that there is a proper system of supervision by the Surgeon-General, there must be enough facilities, particularly when one is prepared to travel, to come to the hospital at the earliest hour and go back at the latest hour as the Surgeon-General used to do. That must be efficiently done.

DR. S. JOHN: Sir, I should first of all thank the honourable members of this House who gave expression to their sentiments, some of them giving certain good suggestions. They will be looked into.

I have to say a few words, first of all, regarding the fees collected for medicines. I know if Mr. Velu Pillai goes to the General Hospital, he will find ever so many people coming there and getting medicine. If they are given free, they will be taken as mere water. But, if one has to pay, say Chs. 3, then it will have its value.

I have noticed that valuable medicines are thrown out thinking that they are mere water. In the case of a poor man he gives a great weight to the medicine, but the rich man does not and he throws away the medicine when he goes out. But if he pays a little sum, say 3 chackrams, for that medicine he will attach great weight to it. As long as you have faith in the doctor you must have faith in the medicine also.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: When a patient or person goes to the hospital for medicine is there any arrangement to give him the charges if necessary?

DR. S. JOHN: The weight is increased when the member goes for charges also (laughter).

Then, with regard to lady doctors. Besides in the two hospitals in Trivandrum (Women and Children's Hospital and Government Hospital, Peroorkada) there are lady doctors in the District Hospitals

[Dr. S. John]

at Alleppey, Kottayam and Nagercoil and Government Hospitals at Mavelikara, Kozhencherry, Tiruvalla, Muvattupuzha, Parur and Alwaye. There is a Hospital solely for Women and Children at Quilon, viz., the Victoria Hospital. After their training in these hospitals, as Mr. Velayudhan Pillai said, they will be put into other hospitals as assistants.

With regard to the Rural Dispensary Scheme, first of all I will speak a word or two about the scheme that is under consideration of Government. We are not able to supply all the medical institutions with all the medicines and other medical and surgical equipments as all of them are not required in all the institutions so much so everything that is not necessary there is simply kept locked up. The idea is that big hospitals like the General Hospital, District Hospitals at Kottayam, Alleppey and Quilon should be kept fully equipped with all the medicines and appliances that are necessary for a modern hospital and the neighbouring institutions should be kept as feeders to them.

Then with regard to Ambulance cars. Ambulance cars are to be provided to the important hospitals. Now Ambulance cars are provided to the District Hospitals at Kottayam and Quilon. They are used for taking patients who are not in a position to walk to the hospital for treatment or for those who are to be brought from a distance.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: May I know whether in the case of Nagercoil Town it is omitted from the scheme?

DR. S. JOHN: It is not omitted. There are two hospitals in Nagercoil besides the Government Hospital, viz., Catherine Booth Hospital and the London Mission Hospital.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Are we not paying these hospitals? Are we not obliged to have the scheme there also?

DR. S. JOHN: Government consider it necessary to include these hospitals.

Then as regards cholera: I have been listening to the honourable members of this House who spoke about the connection of cholera with bajra. Once in seven years cholera breaks out in the State in an epidemic form. In 1106 and 1110 there were more than 10,000 attacks on an average and about 9,000 and 6,000 deaths respectively when there was no bajra at all here. In 1113, even though the number of attacks was greater than on the previous occasions there were only about 3,000 deaths so far. That shows clearly that bajra has nothing to do with cholera.

MR. THAMARAPALLIL KOCHUTHOMMEN: ഇത് ശരിയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ സ്ഥലത്തുതന്നെ കാളറാനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരാളേ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമേ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നുള്ളൂ.

DR. S. JOHN : We get reports. There is nutritive value in bajra and cholera is caused by the infection by a germ called 'Cholera Vibrio'. It goes to the intestines and causes the disease.

Another thing is about the so called rural dispensary. The honourable members are interested in the rural medical dispensaries. There are 60 Government Dispensaries, and except a few in or near the towns, (e. g., The Medical Mission Institutions) all are located in rural areas, which are either market areas or estate areas and well-known centres. Page 28 to 32 of the Administration Report of the Medical Department for 1117 will give an idea of the medical relief afforded in the State during the year. Now we are going to open a rural dispensary at Thodupuzha.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI : May I know whether Government are aware of the necessity of a lady doctor at Vaikom?

DR. S. JOHN : It is being considered.

The question that Government be granted a sum of Rs. 13,05,995 under Demand XXIV—Medical, was put and carried.

The demand was passed and the grant made.

DEMAND XXV—AYURVEDA.

MR. C. P. GOPALA PANICKER : Sir, I move for a grant of Rs. 1,07,495 under Demand XXV—Ayurveda.

PRESIDENT : I hope honourable members will have no objection to stay 15 or 20 minutes more in the after noon to finish this business.

[The proposal was agreed to by honourable members.]

Motion 296.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

To reduce the total allotment of Rs. 1,07,495 under Demand XXV by 10.

(To speak of the necessity of establishing Ayurvedic hospitals in important towns and in all taluks and Ayurvedic grant-in-aid vaidyaalas in every pakhuthi or village in the State)

സർ, ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യമായി ഒരു ആയുർവേദ ആശുപത്രി തുടങ്ങിയതു തിരുവിതാംകൂറിലാണ്. അതു തുടങ്ങിട്ടു ൨൫ കൊല്ലത്തോളമായി. അതു നാൾക്കുനാൾ ഉത്തമോത്തമം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഫലന-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഫലന-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ ആയുർവേദാശുപത്രി മുഖേന ൪൦൦൦൦ രോഗികളെ ഔദ്യോഗികമായി ചികിത്സിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അതേ കൊല്ലത്തിൽ ജനറലാശുപത്രിയിൽ ചികിത്സിച്ചിട്ടുള്ളവരേക്കാൾ ഈ തുക പതിനായിരത്തോളം കൂടുതലാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇമ്മാതിരിയുള്ള ആശുപത്രികളുടെ ആവശ്യം ബോധ്യമാകും.